

Nr 1051

Av herr **Sveningsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 111, med förslag till lag om ändring i lagen den 16 juni 1966 (nr 293) om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall.

(Lika lydande med motion nr 1208 i Andra kammaren)

I proposition nr 111 föreslår Kungl. Maj:t sådan ändring av 1 § lagen den 16 juni 1966 om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall att narkotikamissbrukare skall kunna betraktas som om de saknade sjukdomsinsikt. Behovet av ett sådant förtydligande av lagtexten har länge gjort sig starkt påmint, och jag hälsar därför lagändringsförslaget med tillfredsställelse.

Emellertid måste den föreslagna lagtextkompletteringen ses som en provisorisk åtgärd i avvaktan på en omfattande vårdlag. Intagning av narkotikaskadade på psykiatrisk klinik eller motsvarande löser inte på långt när vederbörande patienters problem utan innebär huvudsakligen en temporär lättnad. Dessa klinikers huvudsakliga uppgift bör vara att åtaga sig narkotikafall som akutfall. Eftervården måste till största delen förläggas till andra institutioner och miljöer.

Möjligheterna till eftervård är dock nu mycket begränsade, och alla resurser måste sättas in för att ernå en ändamålsenlig lösning av detta utomordentligt allvarliga problem. Det torde vara nödvändigt att på sikt samordna vården av narkomaner och narkotikamissbrukare med nykterhetsvården och samtidigt avsevärt förbättra nykterhetsvården. Det norska systemet borde därvidlag i tillämpliga delar kunna utgöra en utgångspunkt för de svenska strävandena.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala vad i förevarande motion anförts.

Stockholm den 9 maj 1969

Ragnar Sveningsson (m)
